

5-.ECONOMIA

L'agricultura L'EUROPA VERDA

L'agricultura comunitària és molt diferent de la de la resta del món en quant a ocupació de mà d'obra i rendiment. L'agricultura comunitària és intensiva , de rendiments elevats i amb un grau alt de mecanització. La seva producció s'orienta als productes de qualitat i abandona els de baix rendiment.

No ocupa el mateix lloc a tots els països comunitaris . El terreny ens fa distingir entre molts tipus de conreus (pastures, cereals i vinyes , remolatxes i patates, mediterranis ,). Però també els podem classificar segons la població que ocupen , la grandària de les explotacions , el grau de mecanització, El panorama agrícola comunitari és molt complex.

La Política Agrària Comunitària (PAC) és un conjunt de directrius i polítiques conjuntes per al suport i la regulació de l'agricultura als estats membres de la Unió Europea. La PAC va entrar en funcionament de forma efectiva el 1962 i els seus objectius eren :

- Aumentar la productivitat agrícola
- Assegurar un nivell de vida digne per als agricultors europeus
- Estabilitzar els mercats
- Garantir un excedent fixe d'aliments
- Fer arribar els productes als consumidors a preus raonables

Per aconseguir-los es van establir principis bàsics:

- Preus comuns de tots els productes agraris
- Preferència a l'hora de comprar els productes de la Comunitat
- Impostos sobre els productes agraris procedents de tercers països
- Subvenció de les exportacions dels productes agraris europeus
- Ajut econòmic als agricultors.

El Consell de Ministres d'Agricultura decideix anualment el grau d'ajuda als preus, imposa aranzels als productes importats de tercers països i facilita l'exportació pagant als agricultors europeus la diferència amb els preus de mercat.

La conseqüència de la PAC va ser l'aument de la producció agrícola , però el consum europeu va romandre estàtic i això va ocasionar, a començaments dels 80 , greus problemes de sobreproducció.

Progressivament ,el 1948, el 1988 i el 1992, es van introduir reformes a la PAC per solucionar-los :

- Aplicació d'una estratègia de preus orientada al mercat
- Controls quantitatius i qualitatius de producció a través de quotes i pagaments compensatoris.
- Promoció de l'abandonament de les terres menys rendibles
- Diversificació de la producció per atendre millor la demanda
- Promoció de tècniques agrícoles més respectuoses amb el medi ambient.

La Indústria

La base econòmica de la Unió Europea és la indústria, la qual és també la que genera els màxims desequilibris entre els seus membres.Dins la UE es poden distingir diferents àrees industrials :

– Al voltant de la conca hullera europea i dels vells centres tèxtils (Anglaterra, Bèlgica, Catalunya,)

- Al voltant dels principals centres terciaris (Londres)
- De creació recent (Triangle Milà–Torí –Gènova)

El país més destacat pel volum de la seva indústria és Alemanya, que s'ha convertit en el proveïdor de productes químics i maquinària per a la resta de la Comunitat.

La indústria és una de les causes de desequilibris entre els països de la UE perquè està concentrada en unes àrees determinades i deixa les altres àrees que continuen dedicant-se al sector agrari marginades del tot.

A més , la base de la indústria són les matèries primeres i les fonts d'energia, i la indústria de la UE n'està desproveïda. Només té jaciments importants de carbó i de ferro , però no són suficients. Així, és dependent dels països exteriors.

La indústria de la UE també depèn de dels EUA, que han desenvolupat els estudis tecnològics (electrònica, àtom, l'espai,). Les dificultats dels països europeus per realitzar investigacions pròpies els subjecta a una dependència molt gran, ja que el creixement d'aquestes activitats al món industrial és molt important.